

Acrocephalus turdoides-nek 1 fészekalját 6 tojással;

Cerchneis vespertina L. (= *rufipes* Bes.) 1 fészekalját 6 tojással;

Ardea minuta 1 fészekalját 8 tojással; és végül két kettős fészekalját, ezek közül egyik volt a *Totanus stagnatilis* fajé 7, a másik a *Sylvia hortensis* fajé 8 darab tojással. Mindkét fészekalj tojásai, szín és rajzolat után itélve, két-két jérezétől eredtek.

Mindezek, bárha már hasonló esetek észleltettek is, figyelmet érdemelnek.

Kék kakuktojások.

CERVA FRIGYES-TÖL.

Az oologusok közül sokan, kik a kakuktojások iránt közelebbről érdeklődnek, gyűjtéseik folyamán már bizonyára találtak olyan kék kakuktojásokat, melyek többnyire vastagabb sarkaik felől vöröses, apró pontokkal vagy olajfoltokkal valónak pettyezve. Az ilyen előjövetelek, ha nem is túlságos gyakoriak, de — az én tapasztalataim szerint — még sem tartoznak a ritkaságok kategóriájába. A Csepel-szigeten ismerek egy területet, mely egy, a kis Duna-ágtól határolt erdőcskéből áll, a hol három év óta egy kakuk-jércze kizárólag kék tojásokat rak.

1894-ben, már előre haladott költési időszakban, tatáltam egy kék kakuktojást a *szürke poszáta* (*Sylvia cinerea*) fészében. A múlt évben a *kerti füstfark* (*Ruticilla phoenicura*) és a *szürke poszáta* (*Sylvia cinerea*) fészében leltem egy-egy kék kakuktojást. Az idén pedig a fiam, valamint én egyik gyűjtőmmel együtt ugyanazon területen, május 5-étől kezdve június 28-ikáig, különböző időközökben 8 darab kék kakuktojást kaptunk a következő fészkekben:

Ligurinus chloris fészében egyszer,

Acanthis cannabina „ kétszer,

Sylvia cinerea „ egyszer,

Ruticilla phoenicura „ kétszer,

Saxicola oenanthe „ egyszer,

és egyszer egy frissen épült poszátafészékben, a nélkül, hogy más tojás lett volna mellette.

Ezeknek a tojásoknak tüzetes átvizsgálása és összehasonlítása arra az eredményre vezet, hogy mindnyájan ugyanezen egy kakukjérezétől származnak.

Ha már most vizsgálódásunkat arra a szín

Acroceph. turdoides 1 Gelege mit je 6 Stück Eiern.

Cerchneis vespertina L. (= *rufipes* Beseke) 1 Gelege mit je 6 Stück Eiern.

Ardea minuta 1 Gelege mit je 8 Stück Eiern und schließlich zwei Doppelgelege: eines von *Totanus stagnatilis* mit 7 Stück, eines von *Sylvia hortensis* mit 9 Stück Eiern. Beide Gelege wurden, der Farbe und Zeichnung nach geurteilt, von zwei Weibchen producirt.

Obwohl ähnliche Fälle schon beobachtet wurden, verdienen sie dennoch Beachtung.

Blaue Kufukeier.

VON F. A. CERVA.

Viele Dologen, welche sich für Kufukeier interessieren, werden während ihrer Sammelthätigkeit blaue, meist dem dicken Pol zu mit röthlichen kleinen Punkten, oder Blöfcken gezeichnete Kufukeier gefunden haben.

Dieses Vorkommen, wenn auch nicht allzuhäufig, gehört meiner Erfahrung nach, auch nicht in die Kategorie der «Seltenheiten». Ich kenne auf der Insel Csepel ein Gebiet, welches aus einem, an den kleinen Donauarm grenzenden, Wäldchen besteht, wo seit 3 Jahren ein Kufukweibchen ausschließlich blaue Eier legt.

Im Jahre 1894, schon bei vorgeschrittener Brutzeit, fand ich ein blaues Kufukei in dem Neste der grauen Grasmücke (*Sylvia cinerea*). Boriges Jahr in den Nestern des Gartenrothschwanzes (*Rut. phoenicura*) und der grauen Grasmücke (*Sylvia cinerea*) je ein blaues Kufukei. Heuer fand mein Sohn, sowie auch ich, nebst einer meiner Sammler in demselben Gebiet, vom 5. Mai angefangen bis 28. Juni in verschiedenen Intervallen 8 Stück blaue Kufukeier in folgenden Nestern:

Ligurinus chloris einmal.

Acanthis cannabina zweimal.

Sylvia cinerea einmal.

Ruticilla phoenicura zweimal.

Saxicola oenanthe einmal, und einmal ein solches in einem frisch gebauten Grasmückennest ohne Nest-eiern.

Genauere Überprüfung und Vergleiche dieser Eier ergaben das Resultat, daß alle von einem und demselben Weibchen abstammen.

Betrachtet man nun die Contraste in der Farbe

és rajzolatbeli ellentétre irányítjuk, mely egyfelől a kék kakuktojások, másfelől a *Ligurinus chloris*, *Fringilla cannabina* és *Sylvia cinerea* fészektojásai között van, lehetetlen csatlakoznunk ahhoz az előbbi színezés-elmélethez, melyet némely ornithologusok állítottak fel, hogy t. i. a kakukjérce az ő szervezetének berendezésénél fogva bírna azzal a képességgel, hogy a maga tojásainak színben és rajzolatban a dajkamadarak fészkeiben talált tojásokéhoz hasonló kinézést tudna adni. A legnagyobb valószínűség a mellett szól, — a mint ezt dr. HOLTZ gyanítja, — hogy erre a téves nézetre némely madárfajok túljejtett tojásai szolgáltatnak okot.

Lanius Senator, L.

Közli SZABÓ GYÖRGY főerdész.

F. é. augusztus 8-án Veszprém vármegyének, Doba községe határában fekvő, úgynevezett dobai uradalmi erdőben, a mely gróf Erdődy Ferencz tulajdona, a vörösfejű gébicsnek egy him és egy nőstény példányát észleltem. A gébicsket egy ritkás, elvénült tölgyes erdőnek délnyugoti sarkában oly helyen találtam, a hol egyenkint és kisebb csoportokban öreg, száradó félben lévő agg tölgyek fordúlnak elő, az alpnövényzet pedig néhány kisebb galagonya-cserjéből (*Crataegus*) és gyér fűből áll; egyszersmind e hely kavicsos homoktalajánál és emelkedettebb fekvésénél fogva az erdő legsülvényesebb, legszárazabb részét képezi. E helyen jártomban pillantottam meg az első ♂ példányát a vörösfejű gébicsnek, állásomtól alig 30—35 lépésnyire, egy alacsony galagonyán ülve, a honnan az avarszerű fűbe többször le-leszállt, valószínűleg rovarok után.

A rövid távolság mellett jól kivehettem a gébicsnek rozsdavörös fejét, a mely szín a tarkóig, sőt valamivel azon alúl is lenyúlt, valamint a szárnyakat a háton keresztül összekötő fehér-szalagot.

Fegyver nélkül lévén, sajnálatomra sem ezt, sem egy másik, később ugyanott észlelt példányt, a melyet fakóbb színű feje után tojónak tartottam, megszerezniem nem sikerült. Másnap, jókor reggel fegyverrel ugyanerre a helyre jöve, ismét megtaláltam a gébicsket, ekkor azonban

und Zeichnung, welche zwischen den blauen Kufuf-eiern und den Nesteiern von *Ligurinus chloris*, *Fringilla cannabina* und *Sylvia cinerea* bestehen, kann man sich unmöglich jener früheren Färbungstheorie anschließen, welche einige Ornithologen aufstellten, daß nämlich der Organismus eines Kufufweibchens so eingerichtet wäre, dem Vogel die Fähigkeit verleihen zu können, seine Eier, denen in dem Neste vorgefundenen Eiern der Pflegeeltern in Farbe und Zeichnung anzupassen. Die größte Wahrscheinlichkeit spricht dafür, wie Dr. H o l k vermuthet, daß Doppel Eier gewisser Vogelarten die Veranlassung zu diesem Irrthum boten.

Lanius senator, L.

Von Georg Szabó, Oberförster.

Am 8. August laufenden Jahres habe ich im Dobaer herrschaftlichen Walde, welcher zur Gemeinde Doba im Bezprémer Comitat gehört und Eigenthum des Franz Grafen Erdödy ist, ein ♂ und ein ♀ des rothköpfigen Würgers beobachtet. Ich fand diesen Würger in der südwestlichen Ecke des veralteten, schütterten Eichenwaldes an einer Stelle, wo die alten, halbwegs vertrockneten Eichen einzeln oder in kleineren Gruppen vorkamen und das Untergehölz aus einigen kleineren Weißdorn-Gebüschern (*Crataegus*) und schütterem Gras besteht; diese Stelle, wegen ihres schottrigen Sandbodens und ihrer erhöhten Lage, bildet zugleich den dürresten, am meisten ausgetrockneten Teil des Waldes. Beim Begehen dieser Stelle erblickte ich auf kaum 30—35 Schritte von mir das erste ♂ des rothköpfigen Würgers, welches auf einem niedrigen Weißdorn saß, von wo es sich wahrscheinlich, der Insecten wegen, öfters in das haidenkrautartige Gras hinabließ.

Wegen der geringen Entfernung konnte ich ganz gut ausnehmen den rostrothen Kopf des Würgers, welche Farbe bis zum Genick oder gar etwas über dasselbe hinausreichte, ebenso das weiße Band, welches die Flügel am Rücken verbindet.

Da ich zu meinem Bedauern unbewaffnet war, gelang es mir weder dieses Stück, noch ein anderes, welches ich wegen der mehr fahlen Farbe des Kopfes für ein ♀ hielt und eben daselbst beobachtet habe, zu verschaffen. Tags darauf kam ich bewaffnet zu derselben Stelle und fand auch die Würger, doch es gelang mir nicht dieselben in den Schußbereich zu